

Ruth Jacott, Oorlogskind

In de straat waar zijn huis eens stond
mag hij niet meer komen want daar is het front
en ieder die hij kende is weg of gewond
een oorlogskind, 'n blad in de wind
Twee vingers omhoog is wat hij van vrede kent
en hij gaat weer door op zoek naar iets bekends
verwaaid in de storm, opnieuw op de vlucht

een oorlogskind, 'n blad in de wind
Een oorlogskind, 'n blad in de wind
hij weet niet waarheen
en hij weet niet waarom
en hij weet niet waarom

In zijn broekzak zit zijn hele bezit
een oude veter, 'n stukje glas
een verkreukelde foto. van wat er eens was
en een blinkende huls, gevonden in 't gras

Een oorlogskind, 'n blad in de wind
hij weet niet waarheen
en hij weet niet waarom
en hij weet niet waarom

Zijn lach is niet meer de lach van een kind
hij leeft op de straat van de haat en de wind
hij weet al wat hij worden gaat
als wij niets doen, wordt hij soldaat
Een oorlogskind, 'n blad in de wind.....
Terug naar Liedjes bij het leven